

Prešlava godišnjice bitke kod Visa. Kao svake tako i ove godine na 20. t. m. prosavila je uprava ratne mornarice najsvetnije godišnjicu pomorske bitke kod Visa. Vojnički je prisustvovao svečaniji službi božjoi, a o podne bio je svečani banket. Uprava mornarice počastila je i one veterane nalazeće se u Puli, koji su prisustvovali u bitci kod Visa 1866.

Visanin, na Niko vit. Mardesić, sjetio se, tog dana brzojavku zapovjedniku ratne mornarice, koja glasi:

Njegovoj Preuzvišenosti admiralu grofu Montecuccoli, zapovjedniku mornarice — Beč. Zdravo potomcu slavnih heroja i Dub, djela bezsmrtnoga Maksimiliana, Tegethoffa bude Vas da vodite mornaricu veličini, napredku, za zasluženu slavu pobjede, koju ste slavodobitni lavovi da našnjem danu krvljom i velikim junačtvom zasluzili. Otaknina harna blagoslovila Vas. Zdravo branitelju mojega rođenoga Visa. Zdravo nam zvezdo predhodnice naše junacke ratne mornarice. Mardesić.

Nj. Preuzvišenost g. admirala Montecuccoli odgovorio je na tu brzojavku vrlo prijaznim rječima uvjeravajuć, da će uvidjek skrbiti te naša mornarica i u budućnosti bude na čast i diku svog uzvišenog Gospodara.

Nova uspšenja (25., 26., 27.). U sushotu zatvoreni su po nalogu istražnog suca u savezu sa kradjama i prevarama na občini Pula Mihovil Paulich, Rudolf Schallmeier i Josip Arrosina, sva trojica namještenici kod gradske plinare. Posljednji od tih je sin u zatvoru se nalazeći Anton Brosine, bivšeg nadglednika radnika u gradskoj plinari.

Družbina škola u Puli. Dne 13. o. m. zaključilo se školsku godinu i na drugim školama Puli. Da ti je bilo viđeti gdje preko 400 djece veselo stupa sa družbinih škola u Šijani u koludričku crkvi u ulici Castropola, gdje su im se pridružili drugovi i drugarice sa škole u istoj ulici. Gospoda, koja kažu, da nas u Puli nema, mogla su se osvjeđati o proaktivnom i po tom zaključiti o budućnosti talijanskog grada. Od ustanovljenja družbine škole u Puli (1898.) broj se djece godišnje povećava. Prve je godine polazilo 67, što dječaka i djevojčica. A danas ćemo nавesti nješto o samoj trozareznoj dječačkoj školi u Šijani. Početkom godine 1911.—1912. upisalo se u istu 192 učenika i to u I. razred 57., II. razred 88., III. razred 47. Tekom godine pridošlo je u I. razr. 18 učenika, II. razr. 14, III. razr. 19. Umro je 1 učenik a 4 su promjenili boravište, tako da je koncem netom minule školske godine polazilo ukupno 233 učenika, prema 232 dječaka upisanih u petrazrednu prkos talijansku

školu u Šijani. Po tom dolazi popriješko na svaku učiteljsku silu u našoj školi 78, a u talijanskoj 47. učenika.

Sa svim tim priznajemo, da imade u Šijani, M. S. Giorgio, ul. Operai i Vigne, te na Vel. Vrhnu na pretek roditelja naše krv, koji žalju svoju djece u talijansku školu — vuku u usta, jer da tamo dobijaju badava sve knjige. Za danas izrečimo samo saželjanje nad takvim neroditeljskim postupkom, a do mala ćemo o tom malke drugačije.

Vjenčanje. (Narodni dar.) Jučer se je u Puli posve skromnim načinom vjenčala pastorka našeg zastupnika dra Laginje, gđica Tončica Rieger sa gosp. Budislavom Stipanovićem, rodom iz Zadra, nadporučnikom mornarice u priču, upraviteljem lučkog poglavarnstva u Splitu.

Poštovana obitelj darovala je tom prigodom: Bratovčini hrv. ljudi u Istri K 25., Družbi sv. Cirila i Metoda, podružnica Pula K 25., Djakom priponočnom drustvu u Pazizu K 25., Narodnoj organizaciji u Puli K 25. — Vjenčanici odputovali su iz Pule u 2 sata parobrodom Dubrovačke plovidbe „Lovrijenac“.

Cestitamo obim obiteljima i njihovim vjenčanicima, da bude dobre sreće i dugog zdravlja.

Zdravlje zastupnika Mandića. Nakon sretne uspjele operacije vraća se naš glavni suradnik zastupnik prof. Matko Mandić danas iz Beča u Trst posve oporavljen. Dan Bog pozvao još dugo zastupnika Mandića!

Novačenje u Puli za ovu godinu obaviti će se dne 27., 28. i 29. augusta, u drugim občinama ovog kotara bit će novačenje dne 2. i 3. septembra.

Hrvatski Sokol u Medulinu priređuje u nedjelju dne 28. tek. m. u vrtu svoga staroste prvu javnu vježbu sa zabavom uz sudjelovanje društvene glazbe.

Premantura za Družbu. Prigodom narodnog blagdana sabrana je u Premanturi svota od K 55 82 za našu Družbu. Malena je ovo svota, ali je dana od srca darežljivih Premanturaca, koji su svjesni rada i nastojanja Družbe oko širenja pravjeti i budjenja narodnosti u našim najzapošćenijim krajevima. Premanturima služi to samo na čast. Oni pak, koji su nas kod sekupljavanja odbili i ispričavali se kojekakvim razlozima, nadamo se, da će uvidjeti s vremenom blagodat Družbina rada, pa će i oni drugom kojom zgodom pokazati, da im leži na srcu želja za bojkot nešega zapuštenoga naroda.

Sakupljeni je novac poslan izravno Ravnateljatu Družbe sv. Cirila i Metoda. Dječaci Premanturci nisu mogli ljepše proslaviti narodni blagdan.

Lošinjski kotar:

Cres. Mnogo vremena prodje, a da se ne čuje glasa odavle. Svijet će pomisliti, da smo pomrli, ali još smo živi i hoćemo da živimo, nadajući se boljoj budućnosti zajedno sa ostalom našom braćom širom hrvatske domovine. J narodnoj borbi stimo već nekoliko vremena na istom. Nadamo se s novim izbornim redom za občine, da će se poboljšati naše žalostno stanje. No ufanje je ludom radovanje. Tako je bilo i nama. Ostalo je sve pri starom, pa i na našoj občini vedre i oblače isti ljudi. A mi, kojih nas ima dve trećine, iščekivamo izbavljenje. Međutim se ne miruje, već se nastoji prideti narod, pa se nadamo, da će naši školski nadzornik nastojati svim silama, da se čim prije otvore škole u Orlecu i u Žbidičinama.

A veseli nas osobito ono, da se opet domalo dana vraća u našu sredinu pop Ive Mraković kao župnik lubenički. Pa se nadamo, da će nam biti i on jaka potpora u narodnoj borbi, da će pomoći ostresti se tudjinskog jarma.

Ovih dana namješta se ovuda telefon. No mi ćemo ga sada gledati, a ne ćemo se s njim služiti. A to hvata našoj velikoj gospodi, koja se diže nekakvim naprednjastvom kao gente di progresso, a oni su pokazali, da su bedasliji nego najgori pastir. Ako se ne varam, pred dvije godine bili su upitani, što će doprinijeti za telefon, ali oni na sjednici zaključili, da ujima ne treba, da oni nemaju novaca. Svako poveću mjesto teži za tmu prometnim sredstvom, a oni odbijaju ponudu radi malenog izdataka. Mjesto da su ludo bacili u more za uprave slavnog finansijskog savjetnika za bragoce 6000 K občinskog novca, mogli su za telefon glasovati par hiljada. S tim biste pokazali, da nesto vrijedite. Na bragocima ste izgubili 5000 a koliko ćete na kući od Cirkola? Pravo imate, da tako radite, kad imate glupi narod iza sebe.

Vrijeme bi bilo, da se i kod nas umiješa državna vlast u občinu, i našla bi stoga gnijila. Ali naš kotarski upravitelj u Lošinju nema vremena, pa se za to preporučamo g. namjestniku. Mi bismo mu bili veoma zahvalni, da i kod nas imenuje pravednog komesara, koji bi uređio našu občinu.

Mnogo se pisalo i proti činovnicima, ali vlasta za to ne mari. U kotaru od dvije trećine Hrvata od dvanaest činovnika samo su dvojica Slaveni, dočim ostali uz jednog Nijemca svi odrešili Talijani, koje se vidi uvek u kolu naših ljudi protivnika. Mi još uvek čekamo vladu, kada će užeti motil i odistili sve njezine urede.

mjestu svojih zabavista, koje će biti jako uporište ondješnoj javnoj hrvatskoj školi.

Slično se dogodilo i u Unijama, nevelikom, izgubljenom otoku. I tu se narodna svijest jača, a zabaviste lani osnovano do prinjet će mnogo daljnje osvijestenu onoga našega svijeta.

Ljuto su graknuli Talijani na glas, da će se i u gradu Krku otvoriti družbina škola. Sto se te škole tiče, moramo na pomenuti, da se je uz g. dra Antonu Antoniću našlo nekoliko rodoljuba, koji su na sebe preuzeći obvezu, da će školu sgradu izplaćivati u godišnjim obrocima. Bilo bi poželjno, da taj prekrasan primjer nadje naslijedovatelja i u drugim mjestima naše Istre.

Škola se otvorila koncem janjaka godine. Neka ta naša škola služi Talijanima mementom, da im istarski Hrvati nisu voljni prepustiti niti jedno svoje hrvatsko dijete.

Kako je poznato, u gradu je Puli bezbroj naših ljudi podleglo u prošlosti procesu assimilacije. Tomu su doprinisala tri faktora: škola, ulica i c. i kr. mornarica. Ta su tri čimbenika tako snažno upriličila

Kad će stupiti u krijepest načelo, da su činovnici za narod a ne obratno.

Preporučamo se našim zastupnicima, a i političkom društvu, da se zauzmu za nas i da nas pomognu u borbi.

Ovih je dana bio ovdje bivši načelnik Sablić, kopacki sin, koji se je zlovoljno vratio u Trst, jer kako se sam izrazio, nitko ne mari za nj. Sto niste znali za onu g. savjetnici: „crnac je učinio svoju, pa može otici“. Tako se i Vam dogodilo a i pravo vam stoji, kada ste se odvrgli od majčina jezika.

Krčki kotar:

Iz Punta. **Izjava.** Već nekoliko puta prigodom izbora za naš zemaljski sabor, bilo običih, bilo naknadnih, šire se po otocima glasovi o nekakvoj mojoj kandidaturi. Ja doista ne znam, gdje je izvor tim glasovima, a nije me ni briga da to doznam. Ipak sam već pred nekoliko godina na kompetentnom mjestu, u sličnoj zgodbi, odklonio od sebe svaku solidarnost sa tim viestima, i nadao sram se, da će to ljudi umiriti. Međutim sada, kada treba naknadno birati jednoga zastupnika mjesto pokojnog Š. Kv. Kosuljicu, opet se sapče o nekakvoj tobožnjoj mojoj kandidaturi. To uzrujava i mene i druge, a bez ikakva pametna razloga. Da umrim dakle i sebe i druge, pak i one koji čuju kako traga raste, dajem evo u javnost slijedeću izjavu:

1. Meni nije nitko nikakve kandidature ponudio.

2. Kad bi mi pak bila, bilo s koje strane ponudjena, ja je ne bih prihvatio.

3. Da pak kandidiram na svoju ruku, to mi nije nikad ni na kraj pameti došlo. U Puntu, dne 17. jula 1912. Franjo Zic, župnik.

Ravnost upravitelja c. k. kot. povlavljarstva u Krku. Pred kratko sino vrijeme dobili u našu sredinu čovjeka, koji pokazuje dobru volju, da što dobra učini. Kažem imaju dobru volju, ali samo ne znam, koliko će to trajati. On je počeo sve na novo, bagatelizira sve, što su mu njegovi predstavnici ostavili. Ne kažem, da neuma neurednosti i gnijilog, ali iz knjigijalnosti, pa još k tomu na **kao gentleman**, nebi smio ovo iznášati.

Kad ga čovjek vidi neprestano u društvu **kapone iridentista**, sve njepove moguće i dobre nade i idealni prolaze odmah u prozu.

On, čovjek duhom i tijelom Austrijanac drži se sa ovakvim, pa kakvu svjedočbu može mu čovjek izdati, da li mu se može vjerovati.

On se zaletio tako daleko u svojoj revnosti, da nalože — čujte pa se čudite —

na našu u Puli naseđenu braću, da je bilo doba, kad su gotovo svi naši ljudi smatrati iluzornim svaki pokusaj za suzbijanje tog upliva. Ali vrijeme je pokazalo, da su naše bojazni bile neosnovane.

God. 1898. otvorila se u Puli prva družbina škola sa nešto 40 djece, no već 2 godine zatim moralo ju se propisiti, jer je broj djece siluo ponarasao, da je od negdašnje male školicu u predgradju Šijani postala trorazredna muška i trorazredna ženska škola sa koje 400 djece.

Ali trebalo je zači u srcu grada, jer je i tamo mnogo hrvatsko srcu vrapilo sa svojom školom. Tako se eto u Puli otvorila još i nova dvorazredna škola sa velikim brojem djece. Ali ni to ne bijače dosta. Predgradje Veruda i gradska Četvrt Kastanjeri tražili su takoder za sebe svoju školu. Družbino ju ravnateljstvo bilo udovljilo njihovoj želji i zaključilo otvoriti u Verudi jednorazrednu, eventualno dvorazrednu školu, a na Kastanjeru dvorazrednicu.

Taj nagli i nenadani uspjeh družbinih škola usupno je Talijane u Istri, a osobito one u Puli. Udarili u kukanje, utekli

naše škole zabučen, a naši imadu barem tu zadovoljstvu, da te svoje ljute i ne-pomirljive dušmane gledaju na obtuženičkoj klopi. Naše će pak pučke škole u Puli brojiti domalo tisuću učenika, a uzme li se u obzir, da su mnogi djece prešla iz talijanskih škola u našu i da su gotovo sva bila u talijanskim zabavistima, to moramo priznati, da je uspjeh naših škola u tom gradu izvanredan, te da svaka čast ide učiteljstvu i svim onim rođoljubima, koji pomazu, da se naše škole pune. Već je zaključeno, da se u Puli otvoriti nekoliko zabavista, kojih će nam, uvjereni smo, donijeti još i više djece u naše škole.

Nas narod živi u Puli već od davnje davnine. Živio je pod tudjom vlasti. Nesmiljeni ga gospodari učili, kraljili mu sva ljudska prava, prezirali ga, omalovali, odbacivali. Od svih zapušten naš čovjek stisnuto se u kutu kraj svog ognjišta, jedina mu je utjeha bila, da smislija pjesme o kraljevcu Marku, koji da spava pod zidinama Arene i o svojim vilama, koje da su picko noći sagradile grad, po njima prozvan Disidinim gradom.

(Slijedi)

svim činovnicima kamo imati zaštititi i
z tim se družit — sjegurno da je im još
i posteljnu tražili. (Revnost za svoje či-
novnike.)

Sve su ovo samo triceg, a kr upra-
vitelju, kanite se čorava psala. Vi ste
ovamo poslani za sasma druge, uživajte
stvari. Kako ste se i vi sami izazili u
jednom društvu, da je ovde neosno-
stanje medju Talijanima i Hrvatima — a
na Vama je sada red, da ga uzpostavite,
a uspostaviti cete ga samo onda, kad pro-
mislite koje ste naravnosti, u kakvom ste
kotaru, da li talijanskim ili hrvatskom.

Nemojte se školo tužakati, da Vas Hr-
vati izbjegavaju, jer ako Vas već izbjeg-
javaju, sjegurno imaju i uznaku. Kako se
mogu oni k Vama pridružiti, kad ste Vi
intimni prijatelj onog čovjeka, koji bi sve
Hrvate u zlici vode utopio, kad bi mogao.

Mi smo Hrvati, koji ne poznamo i ne
rpimo dvojčene politike — ali crno ili
bijelo. — Do vidova drugi put.

Voloski kotar:

Iz Voloskog-Opatije. Brač! Tko je
prisustvovao netom minulim veličanstvenim
sokolskim svečanostima u Pragu, imao je prilike uvjeriti se, kako važnu
ulogu igra Sokolstvo u češkom narodu.

Ponosom i pouzdanjem gleda svaki Čeh
na svoje Sokolstvo, jer u njemu vidi orga-
nizovanu narodnu vojsku, koja neumornim,
zilavim, nesebičnim radom nastoji od svo-
jih članova stvoriti tjelesno savršene i
jake, duševno sposobne i kremenito zna-
čajne narodne borce.

U Sokolstvu vidi svaki Čeh zalog bolje
budućnosti svojega naroda. Odkudu to po-
uzdanje, zasto taj ponos? Za svog pede-
selgodišnjeg obstanka česko je Sokolstvo
neprekidno radilo za napredak i slavu
svoje domovine, te je mnogo doprinijelo
tome, da je češki narod uvažen i oblju-
ben kod svih pravednih kulturnih naroda
svijeta.

Mi bi se Hrvati morali ugledati u čes-
ko Sokolstvo, pa uprijeti sve sile, da bu-
demo narodu svome i svojoj domovini od
veće koristi nego li bijasno dosada.

Moramo ozbiljnije shvaćati i ustrajnije
provadljati svrhu Sokolstva. Moramo So-
kolstvo ojačati. Zato neka se svaki pravi
Hrvat upiše u Sokol i neka u njemu
radi ne samo kao plaćajući, nego kao iz-
vršujući član.

Imali smo prilike vidjeti u povorci u
Pragu na stotine i stotine Sokolova —
staraca, koji su već preko pedeset godina
izvršujući članovi Sokola. Bili su tu u
jednoj cesti ljudi raznih staleža, od sve-
učilištnog profesora do najsiromašnijeg
obrtnika.

Kod nas Hrvata pak se smatra često
neumjestrinim, da „Veleučeni“ obuče sokol-
sko odjelo i da stupa uz brata radnika.
A ipak se kod nas nepristano naglašuje,
da je hrvatski narod skroz i skroz demo-
kratski nazora.

Ljudi u najljepšoj muževnoj dobi izvi-
njavaju se, da u Sokolstvu ne mogu su-
radjivati, jer da su „stari“. Nije li to
sramota?

Hrvati imaju pak najviše razloga sa-
kupljati, organizirati, izvježbati i očišćiti
Sokolske čete. Osobito vrijedi to za nas
istarске Hrvate, koji smo na neposrednom
sudaru sa narodnim neprijateljima. Svrlja
je ovog proglaša skloniti sve Slavene u
Istri, da se okupe oko Sokolstoga barjaka,
da za Sokolstvo i narod rade po načeli-
ma neumrlih Tyrsa i Fungera:

Ni sa osobnu korist, ni sa slaru, red sa
dobrobit, slobođu i slaru ljubljene naroda.
Tko je dakle Slaven, taj neka bude Sokol!

Zdravo!

Za hrvatsku Sokolu Župu „Vitez“
Volosko-Opatija:

Tajnik M. Lukež. Starješina dr. Poščić.

Igračnica u Opatiji. U lipnju prošle
godine otvoren je u Opatiji u svrhu sto-
većega prometa stranaca ovoga lječilišta
„Casino d'Etang“. Ovdje se je naročito
kartalo. Austrijske oblasti prešle su, u in-
teresu lječilišta mucke preko ovoga te su
izuzevi „Bakara“ dozvolile svaku drugu
kazino igru. Sada je ravnateljstvo Ka-
zina dobito od austrijskog ministra nutra-
njih posala dozvolu, da se možeigrati i
„Bakar“. Kazino imade s toga plaćati
godišnje 300.000 K za uzdržavanje lje-
čilišne palade, 200.000 K za lječilišno po-
vjerstvo i 100.000 K za dobrotvorne
svrhe, dokle ukupno za ovu koncesiju iz-
davati 600.000 K. Unatoč ovog teškoga
poreza radi kazino još uvek dobre po-
slove, paže članovi ravnateljstva namjera-
vaju dioniku glavnici znatno povisiti.

Kada gospoda luče da se razbacuju
novcem u igri, nebi li mogla občina Vo-
losko-Opatija štograd iskoristiti od toga za
svoje pučanstvo.

Za narodnog mučenika Grigu Milovića
iz sv. Lucije kod Pirana, komu je zlosti-
načka ruka zapalila kću, odlučilo je obči-
nost upustvo i Kastvu, na predlog načelnika
K 100 podpore. Ugledale se i druge naše
narodne občine u primjer Kastavske.

Promocija, Mirko Jelusić mladiji, sin
pok. Željka Jelusića, rodom iz Kastva,
je dne 23. t. m. na c. kr. bečkom
sveučilištu proglašen doktorom filozofije.
Čestitamo mladom doktoru i rodoljubnoj
obitelji.

Koparski kotar:

Iz Huma. Izgredi talijanska prigodom
izleta hrvatske djece na Učku. Ovdusnji
učitelj poput ostalih poduzeo je onomadne
ne sa svojom školskom djecom izlet na
Učku. Nu prodana i izrođena fakinaza
nije nam dala mira, sve dok nismo izasli
iz humskog teritorija.

Položeci izletnici iz Huma put Učke,
zaustavise se na Stražnici kod crkvice,
tekući na voz pun tri dečvira sata. Za
vrijeme čekanja zapjevale ondje nekoliko
pjesnica.

Cam zapjevale prvu, pohiti sva sila se-
ljava humskih njina u susret, derući se
sto je koji mogao proti izletnicima, koji
su na javnom putu čekali dolazak vozaca.
Ovdje već bijahu izletnici u velikoj po-
giblji, jer bi se bez dvojbe bila na njih
sasula tuča kamenja, da nije jedan od
prisutne gospode, koji je, ne bojeći se
njihova laveza, postao um u susret, da
vidi, tko se tamo nalazi. Došao vozac, nu-
ne ukraše se izletnici još na voz, jer su
imali proći skoro tik razjarene smeti hum-
skih odpadaka. Djeca plakahu, dozivahu
svoje roditelje u pomoć. Idući još par
stotina koračaja naprijed, pošlo je napo-
kon gosp. učitelju za rukom umiriti po-
vjerenu mu mladež, koju sada ukrea na
voz, uvjeravajući ih, da im se neće
ništa zlo dogoditi.

Ukreani na voz krenuše put Boraju,
malena sela tik željezničke pruge. Neko-
liko časaka vozaju se prilično lepim pu-
tem, nu za doći na Boraj, počimje put
tik sela naglo padati. Sto se tu dogodilo,
sačuvaj Bože, oviše strašno.

Konji idaju kasom, a izletnici sjedaju
ko srdele u kutiji natpani na vozu, kad
pojedanput na nekoliko koračaja pred
njima u zavodu opazile dva ogromna og-
nja, koji su svojim ujedljivim plam-
enom izlazili preko puta, kuda je imao
voz proći.

U onoj paniki nalazi g. učitelj vozaču,
da zaustavi voz, nu bilo je nemoguće, ka-
ko se je postije sam izrazio, pa tako mo-
radoše kroz vatru proslediti put. Zaustavl-
iti konje bijaše nemoguće, zakrenuti
desno, bili bi se strovali u bezdnu jarak,
lijevo opet brije, dakle ne preoslađe im
drugo, van kroz živi organj napred, ma
dogodilo se što mu draga. Zaista strašan

bijaše taj prizor, priedjen od zaslepjene
nam braće.

Jednu je djevojčicu ubatio plamen za
kosu, a drugu za šešir. Obje su odraslige,
pa si utruše odtuh vatu, al inače jao
si ga njima.

Da im se nije još više nesreće ondje
dogodilo, mora se pripisati poglavito vo-
začu u hvalu, koji je dobro ravnao ko-
nje (premda je bio napućen da ih pre-
baciti), jer da su konji zakrenuli ma samo
jedan metar ili manje nu desno, bili bi
svi bez iznimke otišli, kud za vazda gre-
se. Sve to prirede navlaš od Talijana
poživinjeni gnjusi. Ni to im ne bijaše
dosta, nego malo dalje podmetnuše veliko
kamenje na javnom putu.

Sreća Bog, radi velikog opreza obidioše
ovo kamenje, pa su izasli tako iz trećega
škripa prilično sretno.

Cetiri su puta bili izletnici u očitoj po-
giblji po vlastiti njihov život, nu ipak
ne klonuše duhom, već smjelo kročise
naprijed, ne mareć na bijes odpadaka, te
tako stigose sretno na najviši ispon po-
tlačene Istre, na Učku goru, gdje se okri-
jepe svježim jutarnjim lahorom, roman-
tičnim pogledom po kopnu i moru, pa se
svježi vratiše druge večeri u Lopoglavu,
gdje i prespavaše. Drugog dana vratiše se
svi u Hum, odkud iza kratkog odmora
krene svaki svojoj kući.

Svuda izvan humskog teritorija bijahu
izletnici lijepo primljeni i polivaljeni, oso-
bito radi milozravnog troglasnog pjevanja.

Za sve izgredje doznao je odmah e. k.
oruđanstvo u Roci i povelj istragu.

Eto bračo, što sve ne čine humski iz-
rodi iz nas, nu sve što više oni nama
prave neprilike, mi odlučnije slijedimo
primjer naših predja, koji četvrtuće sve
za dobrobit našega naroda, u nadu, da
moramo i dno do pobjede doći.

Na koncu nek bude izrečena usrdna
lvala svima onima, koji pomoguće našemu
učitelju g. Žornadi, te je izlet s našom
milom uzdanicom onako lijepo ispaš, a
ovi su veleći gosp. Kurelić, župnik u Humu,
velet. g. I. Flego, župnik u Buzetu, gosp.
N. Rebek, veterinar u Pazinu i gosp. I.
Gržinić, tegovač u Humu.

Iz Černice kod Buzeta moli nas se
seljaka ruka, da upozorimo putem „N.S.“
svu onu gospodu, koju imaju u rukah
školu i školske poslove, da posluju za hu-
duću školsku godinu u Černici učitelja,
koji bi redovito i svaki dan podučavao
školsku djecu. Prošle godine je došta do-
lazio u Černicu iz Buzeta mladi učitelj, da
mu put na čedan podučava, ali budu-
nju mogao redovito dolaziti, djeca su iz-
ostajala i postala zlovoljna, a dakako
nisu mogla ni naučiti, koliko bismo mi
oci želili. Al budući znaino, da je veliki
školske djece male i velike, mladje i
starje te nejednakog znanja vrlo težko
podučavati u isto doba u pretjesnoj školi,
pak k tomu od puta trudan učitelj, za to
upravo molimo one u Buzetu i u Kopru,
koji se pacaju školom, da nam posluju
sada učitelja, koji bi prebivao u Černici i
koji bi stalno svaki dan podučavao našu
djecu. Mi smo željni nauka i škole, a kad
nam se dala škola, želimo ju i uživati.

Znamo sigurno, da će učitelj u Černici
naci hrani i stan, a tu će nam i njemu
biti od pomoći naš vrijedni svećenik gosp.
Brozović.

Mi mislimo, da neće biti naša Černica
dugo bez nove školske kuće, ako se budu
naši občinski ljudi malo za to pobrinuli,
a onda će poći sve u redu. Preporučamo
našoj gospodi Černici, jer neprijatelj sije
kukolj, kada mi spavamo.

Razne primorske vesti.

Hrvatskome i Slovenskome narodu!

Okolica gradora Izule i Pirana na zapad-
noj Istarskoj obali je bila do prije 30
godina izključivo talijanski posj.-d, ali u to

vrijeme presla je u naše ruke tamo do
same morske obale i mlađo se razvijajuće
liječilište Portorose stoji na našoj zemljji.

Zuljevima svojih ruku promjenio je naš
seljak pridobljenu zemlju u bogata, plo-
dovita polja. Ali prepusten samome sebi,
daleko je od narodno kulturnih političkih
centara svojih zaboravio bi bio brzo svoj
jezik, svoju narodnost, jer su započele tal-
ijanske občine Izula i Piran sistematički
svojim školama raznarađivati tamošnje
naše pučanstvo. Uspjeh bio je gotov.

Ali baš u zadnjem času digla se neko-
licina svjestrina muževa iz Piransćine te
požrtvovnošću i samozatajivanjem probu-
dila su sav tamošnji narod.

I jedan između prvih je bio Grgo Mi-
lović iz Sv. Lucije, njemu ide vekta za-
sluga, da inademo vec u Portorosu
sagradjenu školu Družbu Sv. Cirila i Me-
toda za Istru.

Nasi narodni neprijatelji su opažali ci-
jeli njegov rad; no zavodljivim obećanji-
ma se muž nije dao zavesti. Ostao je ko-
renjak i značaj. Ali bas 29. na 30. juna
o. g. kada je u Portorosu bio prvi in-
pozantan javni narodni sastanak, pogorela
mu je kuca do zemlje i s njome K 560
gotovog novca. Nepokrita stela iznala oko
K 8000. Zapalila ju zločinačka ruka, jer
vrata, koja je bio po podne zatvorio, na-
šao je otvorena. On je žrtva svogega na-
rodnoga rada i uvjerenja.

Oci tamošnjega naroda uprte su na
hrvatsku i slovensku javnost, koja je duž-
na poduprijeti stonjaka.

S istim pozivom obracamo se na Hr-
vatski i Slovenski narod, moleći za skrom-
ne prinose, nastradljomi tredome značaju
u ponuci a ostalome narodu u pobudu.

Darovi nek se salju na gosp. Franu
Orel, nadzoričela u Trstu, Št. Župniku, Korti, kod Isote, Istra.

Imena darovatelja objaviti će se u no-
vinama.

Revizija popisa pribuđnsta u Trstu
i Gorici. Od vlade o. avljenja revizija pu-
čanstva u Trstu i Gorici donela je rezultate
veoma nemile po talijanase. Trst je
brojio tuncem g. 1910. ukupno 227.652
stanovnika, od kojih je austrijskih držav-
jana s vojskom 190.941. Oi tih je bilo po
obveznom jeziku 118.957 Talijana,
56.926 Slovenaca, 2403 Hrvata i Srba,
565 Crna, 157 Poljaka, 33 Mađara, 11
Inžida 876 Njemača, 11 Rumunja i 13
Mađara. Ukupno je dakle bio, ne raču-
najući ovamo Hrvate i Srbe iz Hrvatske,
Bosne i Ugarske, 60.084 Slavene prama
118.957 Talijan, dočin po obcini obav-
ljen popis bio je našao samo 39.134 Slav-
ene prama 142.113 Talijana. Htjelo se
dakle prikrati Slavene za 21.000. Po ko-
nacnom rezultatu je u Trstu jedna treći-
na pučanstva slavenska.

U Gorici je po reviziji nabrojeno 26.750
austrijskih državljana, bez vojske, od tih
Slavena 10.000, Talijana 14.730, Njemača
2000. A kamo li bajke o čisto talijanskom
karakteru Trsta i Gorice?

Franina i Jurina.

Jur. Si čul Franu, da su niti popredili va-

Rape zaprijeput na hrvatsku školu.

Fr. A vraga Kada je to bilo?

Jur. Baš jedan dan prije, leh je imela pritjila z Opalije.

Fr. Pa ki su to bili?

Jur. Talijani sigurno ne, leho baš oni, ki nanka ne znaju pravo talijanski. A njihove matere? Nanka ne znaju, kako se kruh zove talijanski i uveća oni bi silom oteći bit Talijani, pa još i veći leho oni z Italije.

Fr. Kapin, kapin ja to. Ma reci mi, ki su to bili.

Jur. Tar se moreš i domišljat ki, to ti je niki Mondo, agent odi Ungaro-Croate i Kosić, ostar odi Kosi.

Fr. Vidis, vidiš malo, pa ca baš ovi, ki živu samo od naših ljudi, su sli tu sramotu delat.

Jur. I ja din, da je sramota poč zatvarat tudi zemljišće, ma da im ne bi to i priselo jedan put.

Fr. Ma dao Bog da bi, tar da bi bili naši ljudi malo šegaviji, biju malo po manje batili luši.

Javno priznanje.

Podpisani čuti se dužnim, da javnim putem zahtvali našem ličniku dru Dragutinu Clotti, što je moju suprugu Jelku skrbnici i vještini liečenjem riešio teške i duge bolesti i uz pomoć božju spasio od prieće smrti, kao također i moju kćerku Dinku od opasne bolesti nakon tri tjedna podpunoma izlecio.

Pula, 23. jula 1912.

Ivan Ilić.

Djački dom u Zadru (Konvikt).

Upisivanje učenika u naš zavod traje samo do 1. kolovoza.

Dobar odgoj i nadzor, svakodnevno ispitivanje pitomaca, zračne prostorije, udaljene od uprave gradske ulice, priznata dobra hrana.

Slabiji učenici mogu dobiti instruktora uz povoljne uslove. Pitomci mogu učiti glasovir, moderne jezike, stenografiju itd. Pitomci nose sa sobom samo odjeću i rublje, dokim postjele daje zavod (dok ih bude raspoloživo).

Spremaju se privatisti za ispite.

Primaju se učenici nižih razreda.

Ravnateljstvo.

Olovke glasoviti budujevački proizvod tucet 40 h. Na malo ca. 80-96 hektara. Trgovci zasluže 50%. Uzorki: 30 tuceta na izbor, cedrovina, 6-uglasti, također crnilaste olovke K 12. Dobija se kod Adolf Weber, Budjevoice (Česka) br. 149.

Škrinje (kiste) prodaju se u tiskari Laginja i dr., Pula, ulica Giulia 1.

Traži se mladić sa sela dobrog ponosa, za službu na jednom gospodarstvu u Puli. Plaća po dogovoru. Ponude na uređeničtvu.

Švelja za bijelo rublje i ženska odjeća preporuča se slavenskim obiteljima Pule. Adresa u uređeničtvu.

Traži se djevojka koja je vješt u knjigovačnici. Nastupiti može odmah u tiskari Laginja i dr., Pula, ulica Giulia 1.

Uprava „Nar. Doma“ u Pazinu traži

gostioničara

za svoj

restaurant i hotel.

Informacije daje gornja uprava, kojoj nek se salju ponude do 10. augusta t. g.

Broj 3650/12.

Razpis natječaja!

Uslijed zaključka občinskog odbora iz sjednice od 11. jula 1912. raspisuje se ovime natječaj na 3 (tri) mesta občinskih redara, sa mjesечnom plaćom od K 100, stanarinom K 20 i odgovarajućim paušalom za uniformu od K 140.

Natjecatelji imaju biti austrijski državljan, nesmju biti stariji preko 40 god., moraju poznavati u govoru i pismu hrvatski ili slovenski jezik, a u govoru i njemački te po mogućnosti talijanski jezik i napokon obvezati se, da će služiti najmanje jednu godinu dana, ako ih općina prije ne odpušti iz službe uz otkaz od 14 dana.

Molbenice se imaju podnjeti na podpisano najkasnije do 15. augusta 1912.

Glavarstvo obćine

Volosko-Opatija, dne 16. jula 1912.

Nadatelik: dr. Stanger, v. r.

Petrove kapljice.

Dovolom vis. kr. zem. vlade stavljam u promet lječnik najnoviji i po lijecničkim stručnjacima - prokušan proti svima bolestima: Koludca, crlejeva, jetara, bubrega i slorenja.

Sastavljen je od samih svježih sokova, biljka koreja, te se preporuča svakome, koji bolju od slabe probave, raznih bol i grevje želuču i u crijevima. Pomaze s vremenom u proti slaboj probavi, mučnjivim, kroničnom kataru želuča i crijevima. Umireju žive i okrepljuje cijeli organizam.

Cijena: s bočićem po flira, 12 bočica stoji 5 kruna, 24 bočice stoje 10 franko pola.

Dobivaju se samo u Ljekarni Kralja Petra.

FR. ŠULLERA
ZAGREB, Vlaška ulica .

Austro-hrvatsko

paroborsko društvo na dionicu u Pustu.

Ravnateljstvo u Pustu.

Vlastito upravljanje na Rieci, Riva Crkvenica Colombo.

Plovitbeni red

vrijedi od 1. travnja 1912. do oponiza.

Pruga: Punat-Rijeka.

Svaki dan	Odl. i Dol.	Postaje	Dol. i Odl.	Svaki dan
prije podne				po podne
5.-	odl.	V PUNAT		dol. 4.50
5.15	dol.	Krk		dol. 4.35
5.25	odl.	Beli		dol. 4.25
6.15	dol.	Glavotok		dol. 3.40
6.20	odl.			dol. 3.25
6.50	dol.	Malinska		dol. 3.00
7.-	dol.			dol. 2.55
7.45	dol.	Omišalj		dol. 2.10
7.50	odl.			dol. 2.00
8.45	dol.	RIJEKA		dol. 12.55

Uvjeto pristajanje u Bjeljicama i Tirkolama.

Pruga: Rijeka-Nerezine.

Poned.	Četvrt.	Postaje	Utorak	Petak
prije podne				po podne
10.15	7.35	RIJEKA		5. —
10.50	8.10	Opatija		4.25 4.25
11—	8.20	Beli		4.15 4.15
12.20	9.40			2.55 2.55
12.30	9.50			3.45 2.45
1.20	10.40	Mérag		1.55 1.55
1.30	10.50			1.45 1.45
2.10	11.30	Krk		1.05 1.05
2.20	11.40			12.55 12.55

* Luka Sv. Marija. Uvjeto pristajanje u Punta i St. Bakli.

Brza pruga: Rijeka-Opatija-Lovran-Rab

Svaku Srijedu	Svaku Subotu	POSTAJA	Svaku Srijedu	Svaku Subotu
prije podne			po podne	po podne
7.35	10.15	RIJEKA	7.20	9.—
8.10	10.50	Opatija	6.45	8.25
8.20	11—		6.85	8.15
8.35	11.15	Lovran	6.20	8.—
8.40	11.20	Rab	6.10	7.50
12.30	8.10		2.80	4.—

Brza pruga: Rijeka-Opatija-Lovran-Lošinj-Veli

Svake Nedjelje	Odl. i Dol.	Postaje	Dol. i Odl.	Svaka Nedjelja
prije podne				po podne
7.35	odl.	Rijeka		9.20
8.10	dol.	Opatija		8.45
8.20	odl.			8.85
8.35	dol.	Lovran		8.15
8.40	odl.			8.10
1.25	dol.	LOŠINJVELJ		8.30

Uvjeto pristajanje u Malom Lošinju luka sv. Martin.

Pruga: Baška-Punat-Rijeka.

Svakih Četvrti	Četvrti Subotu	Postaje	Dol. i Odl.	Svakih Četvrti Subotu
prije podne				po podne
8.45	odl.	Baška		8.10
4.45	dol.	Punat		8.—
5.—	odl.			4.50
8.45	dol.	Rijeka		12.55

Uvjeto pristajanje u Staroj Bašti.

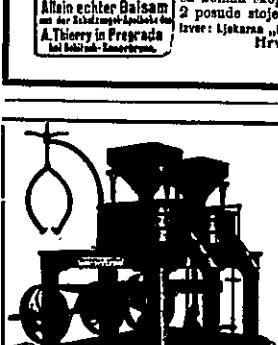
Pruga: Vrbnik-Sv. Marak-Šilo-Crikvenica

Svaki dan	Odl. i Dol.	Postaje	Dol. i Odl.	Svaki dan
prije podne				po podne
4.30	odl.	Vrbnik		4.30
4.45	dol.	Sv. Marak		4.15
4.50	dol.	Šilo		4.10
5.30	dol.			3.30
6.40	dol.	Crikvenica		3.20
6.—	dol.			3.—

Pruga Crikvenica-Riška.

Svaki utorak

6.15 pr. p. odl. Crikvenica . . . dol. 9.45 po p. pr. p. dol. Riška 8.51 dol. 12.45 po p.

NAJBOLJI ŽITNI MLINOVNI,

uljarski strojevi, motori, gospodarski strojevi u najboljoj izradbi i najjestinije izradjeni, priredjeni za svako tlo.

Mnoga poduzeća po nama uredjena u prometu.

Ponude, proračuni na zahtjev bedava i bez poštarine od tehničke poslovnice

EMANUEL I OSKAR KRAUS,

TRST, Via San Nicolò 2/b.

Dobivaju se podpune opreme za sva obrtnička i industrijalna poduzeća.

Dopisivanje: hrvatski, slovenski, njemački i talijanski.